

अप । १ हिमालयस्य देशभेदे । “ततो हिमवतः पार्श्वं
समभ्येत्य जलोद्भवम् । सर्वमल्पेन कालेन देशं चक्रे
वर्गं बली” भा० स० २६ अ० । २ जलजाते त्रि० “गण्ड-
कीन्तु समासाद्य सर्वतीर्थजलोद्भवाम्” भा० व० ८४ अ० ।
३ लघुनाम्नाम् राजनि० ।

जलोद्भूत त्रि० जले उद्भूतः । १ जलभवे श्चुपभेदे स्त्री राजनि०
जलोरगा स्त्री जले उरगोव दीर्घत्वात् विधवत्त्वाच्च पृथो० ।
जलोकायां सारमुन्दरी ।

जलौकस् स्त्री व० व० जलमोको वसतिरासाम् । (जो०क)
ख्यातायां रक्तपायाम् अमरः । अस्य बहुवचनत्वं
प्रायिकम् । “जलोरगा जलौका तु जलोका च जलौ-
कसीति” संसारावर्त्तोज्ञेः । “अभिहितो जलौकसः”
इति सुश्रुतोक्तेश्च । २ जलस्थानके जन्तुमात्रे त्रि० “जलौ-
कसां स सत्त्वानां बभूव प्रियदर्शनः” भा० अ० ५० अ० ।
जलौकस पुंस्त्री जलमोकः स्थानमस्त्यस्याः-अच् । जलौ-
कायां रायमुकुटः ।

जल्प वाग्विशेषे उक्तौ च भ्वा० पर० सक० सेट् । जल्पति अजल्पीत् ।
जजल्प तत्र कथाभेदे मयि जल्पति कल्पनाधिनाथे रघु-
नाथे मनुतां तदन्यथैव इति अनुमानशिरोमणिः । कथा-
मात्रे “अनागमः प्रजानाञ्च प्रमादादिव जल्पतः” भा० स० २१
अ० “हसते जल्पते वैरी एकपात्रे च भुञ्जते” हरिवं० २० अ०
अत्र आर्षत्वात् पदव्यत्ययः, भुञ्जते इत्यत्र गणव्यत्ययश्च ।
अनु+कथनोत्तरकथने पश्चात् कथने तुल्यरूपकथने च “जल्प-
न्यामनुजल्पति” भाग० ४।२५।५८ । [आर० १ अ० ।
अभि+आमिमुख्येन कथने “अन्योन्यमभिजल्पतः” रामा०
प्रति+प्रत्युत्तरकथने प्रतिरूपकथने च । “न चैवोक्ता नवा-
ऽनुक्ता हीनतः परा गिरः । भारत ! प्रतिजल्पन्ति सदा
तूत्तमपुरुषाः” भा० स० ७० अ० ।
वि+अति+अन्योन्यकथने शब्दकर्मकत्वात् व्यतिहारे न तङ् ।
व्यतिजल्पति” सि० कौ० ।

जल्प पु० जल्प-भावे घञ् । १ कथने । “इति प्रियां वल्लु-
विचितजल्पैः” भाग० १।७।१८ । आर्षेऽस्य क्लीव-
तापि । “तूष्णीं भव न ते जल्पमिदं कार्यं कथञ्चन”
भा० आ० १२६ अ० “कैकेयीं संश्रितं जल्पं नेदानीं
प्रतिभाति मे” रामा० अ० ६० अ० । उभयत्र जल्पप्रभिति
पाठस्तु सम्यक् । परमतनिराकरणपूर्वकस्वमतस्थापनरूपे
विजिगीषोः शक्याभेदे च । तल्लक्षणं गौतमेनोक्तं यथा

“यथोक्तोपपन्नञ्जलजातिनिग्रहस्थानसाधनोपाकम्भो

जल्पः” गौत० सू० । व्याख्यातञ्चैतत् विश्वनाथेन ।

“यथोक्तोपपन्नञ्चैतत् तेनोपपन्न इत्यर्थः । मध्यपद-
लोपी समासः । तथा च प्रमाणतर्कसाधनोपाकम्भः
पक्षप्रतिपक्षपरिग्रह इत्यस्य योग्यतया परासर्गः अन्यथा
जल्पस्य वादविशेषत्वापत्तिः प्रमाणतर्काभ्यां तद्रूपेण
ज्ञाताभ्यां न तु ज्ञानेऽनाहार्यत्वं विवक्षितम् आरो-
पितप्रमाणभावेनाभासेऽपि जल्पनिर्वाहात् । यद्यपि
कलादिभिरुपाकम्भ एव न तु साधनं तथापि साधनस्य
परकीयानुमानस्योपाकम्भो यत्वेत्यर्थाच्च दोषः । परपक्षदूषणे
सति स्वपक्षसिद्धिरित्यतः साधने तदुपयोग इत्यन्ये । उभय
पक्षस्थापनावृत्तेन च विशेषणीयमतो वितण्डायाच्चाति-
त्याग्निः “स प्रतिपक्षस्थापनाहीनः” इत्युत्तरस्मृत्या तु प्रकृते
उभयपक्षस्थापनावृत्तादेव च पञ्चावयवनियमोऽपि लभ्यत
इति वदन्ति । अत्र च कलादिभिः सर्वैरुपाकम्भो न वि-
शेषेण व्याप्तिरपि तु तद्योग्यतयैव, योग्यतावच्छेदकन्तु
वादभिन्नकथात्वमेव तत्र चोक्तवादत्वावच्छिन्नभेदस्तत्तद्वा
दनेदो वा विशेषणमिति क्लेशादिना विजिगीषुकथात्वं
बोध्यते विजिगीषुर्हि कलादिकं करोति तथाचोभय-
पक्षस्थापनावृत्तौ विजिगीषुकथा जल्प इत्यर्थः इत्यपि
वदन्ति । अत्र चार्थक्रमः वादिना स्वपक्षसाधनं प्रयुज्य नायं
हेत्वाभासस्तल्लक्षणायोगादिति सामान्यतो न्यायसिद्ध
इत्यादि विशेषतो वा । प्रतिवादिना स्वस्याज्ञानादनिरासाय
परोक्तसम्भवादेव लाभे उच्यमानप्राज्ञाणां प्रमाप्रकाशार्था-
न्तरनिरर्थकानामलभाभे उक्तप्राज्ञाणां प्रतिज्ञाज्ञानप्रति-
ज्ञान्तरप्रतिज्ञाविरोधप्रतिज्ञासंन्यासहेत्वन्तराविज्ञातार्थवि-
ज्ञेयमतानुज्ञान्यूनधिकपुनरुक्तनिरनुयोज्यानुयोगापरि-
हानानामलभाभे पर्यानुयोज्योपेक्षणस्य मध्यस्योद्भावात्वा
देवानुपन्यासार्हतया यथासम्भवहेत्वाभासेन परोक्तं
दूषयित्वा स्वपक्ष उपन्यसनीयः । ततो वादिना तृतीय-
कक्षाश्रितेन परोक्तमनूद्य स्वपक्षदूषणसङ्कृत्यानुक्तप्राज्ञो-
च्यमानप्राज्ञहेत्वाभासातिरिक्तोक्तप्राज्ञाणामलभाभे हेत्वा-
भासेन यथासम्भवं प्रतिपक्षवादिनः स्थापना दूषणीया ।
अन्यथा क्रमविपर्ययसिद्धिप्रमाप्रकाशं चानवसरे दूषणीयेन च
निरनुयोज्यानुयोगः यथा त्यज्यसि चेत् प्रतिज्ञाज्ञान-
विशेषयसि चेत्त्वन्तरमित्यादिप्रतिज्ञाज्ञानादिवहेत्वाभा-
सानामुक्तप्राज्ञात्वाविशेषेऽपि अर्थदोषत्वेनाप्रधानत्वाच्चर-
मसन्धानमिति” । उक्तादिचक्षुःशान्तादत्तता ।

जल्पन त्रि० जल्प-नन्त्या० ल्यु । १ कथने । भावे ल्युट् ।